

Toen mijn moeder overleed, moest ik een vermogen aan erfbelasting betalen? Staat dat mijn kinderen straks ook te wachten?

Mogelijk, zeker wanneer u de langstlevende partner bent en een eigen woning gaat nalaten. Uw erfgenamen mogen dan een stevige aanslag verwachten. Misschien verkopen ze uw woning, maar als ze pech hebben met een slecht draaiende huizenmarkt, mogen ze hun eigen beurs trekken. De fiscus wacht niet tot het huis verkocht is.

Dat erfbelasting de meest verfoeide vorm van belasting is, wekt geen enkele verbazing. Belasting betalen over geld waar reeds eerder belasting over is afgedragen, vindt iedereen onrechtvaardig. Vrijwel dagelijks krijg ik vragen over hoe we die erfbelasting tot het minimum kunnen terugbrengen.

Erfbelasting voorkomen doet u het simpelst door helemaal geen cent na te laten. Maar als u liever uw erfgenamen wel wat gunt, kunt u er in ieder

geval voor zorgen dat zoveel mogelijk naar hen gaat en niet naar de fiscus. Dat betekent erfbelasting besparen. Dat kan door ten eerste maximaal gebruik te maken van de vrijstellingen en dan met name die van de ervende partner. Langstlevende partners krijgen in 2017 een vrijstelling van het niet geringe bedrag van € 638.000. Erfbelasting kan dan bespaard worden door deze ruimte zoveel mogelijk te benutten, door bijvoorbeeld de kinderen te onterven en alles aan de langstlevende partner na te laten. Het befaamde én bekritiseerde Radar-testament voorzagt hierin.

Belastingvrij schenken

Ten tweede kunt u nadenken over geldoverdracht aan de volgende generatie. Het liefst zo veel mogelijk tegen de laagste kosten. Uw woning schenken aan de kinderen is een kostbare zaak. Zij zullen schenkbelasting moeten afdragen ter hoogte van 10% of 20% van de woz-waarde van uw woning.

De zuinigste manier om uw geld over te dragen is te starten met schenken.

Wanneer u slim schenkt - stukje bij beetje - blijft uw geld binnen de familie zonder dat er een euro naar de fiscus hoeft. Schenken kan op verschillende manieren. Zo kunt u elk jaar uw kinderen wat belastingvrij toestoppen. Per kind mag dat tot een bedrag van € 5.320 per kalenderjaar. Sneller thuis bent u met een eenmalige schenking. De fiscus gunt u eenmalig een vrijstelling wanneer u een kind tot een bedrag van € 25.526 wil schenken. Dit bedrag kan hoger uitvallen wanneer u een bestemming aan uw geschenk koppelt zoals een studie en nog hoger als uw schenking aan een woning of hypothecaire aflossing wordt besteed: € 100.000. Deze schenkingen moet u wel doen voordat het kind 40 jaar wordt.

Schenken op papier

Schenken op voornoemde manieren zorgt er wel voor dat u het geld kwijt bent en later niet meer kunt gebruiken. Ook niet wanneer de nood aan de man is. Maar wist u dat u ook kunt schenken zonder er armer op te worden? En dat u kunt schenken als al uw geld

in uw woning zit? U schenkt dan niet werkelijk, maar doet het op 'papier'. Schenken op papier wil zeggen dat u op papier (per notariële akte) uw kinderen een bepaald bedrag belooft, maar dat dit geld pas daadwerkelijk uitbetaald mag worden nadat u (en/of uw partner) is overleden. Tegelijkertijd zegt u in de akte dit bedrag van uw kinderen terug te lenen. Het resultaat is dat u nu een schuld heeft. Geen zorg, want dankzij deze schuld heeft u een extra aftrekpost voor de inkomstenbelasting: een verlaging van het box-3 vermogen. Daarnaast is de kans kleiner geworden dat u een hoge eigen bijdrage moet betalen wanneer u gebruik gaat maken van langdurige zorg (Eigen bijdrage WLZ). Daarvoor moet u wel tijdig gestart zijn met schenken. Anders laadt u de verdenking op uzelf van kwade opzet.

Voorwaarde voor succesvol schenken op papier is het werkelijk betalen van 6% rente. U hebt een schuld aan uw kinderen, dus zal u jaarlijks de rente erover aantoonbaar moeten overmaken. Als u dit vergeet, kan er alsnog erfbelasting geheven worden. Maar schenken op papier helpt u het vermogen te verlagen waarover erfbelasting betaald moet worden. Eventueel kunnen de kinderen de rente weer aan u terugschenken. Pijnvrij indien zij lager is dan het bedrag dat een kind belastingvrij aan de ouder mag schenken (€ 2.129 in 2017).

Meer weten over schenken op papier? Vraag ernaar bij uw notaris. Heeft u een specifieke vraag? Bel/mail naar info@010notaris.nl of 010-7671700 voor een gratis en vrijblijvend antwoord.

PENSIOEN BELANGEN

In deze bijdrage van de NBP, Nederlandse Bond voor Pensioenbelangen, is de C-polis het onderwerp. Onder het motto dat iemand van de geschiedenis kan leren, is voor dit onderwerp in deze bijdrage gekozen.

Met ingang van 2007 verving de PW, Pensioen Wet, de PSW, Pensioen en Spaarfondsen Wet. De PSW kende de B-polis en de C-polis. Bij de B-polis bracht de werkgever de pensioenregeling voor de werknemers onder bij een pensioenuitvoerder, zoals een verzekeraar, een BPF, Bedrijfstak-PensioenFonds of een OPF, OndernemingsPensioenFonds. Sinds de invoering van de PW is de B-polis de enige mogelijkheid. Daarna kon alleen de werkgever klant zijn bij een pensioenuitvoerder. Onder de oude PSW kon ook de werknemer klant zijn bij een pensioenuitvoerder. De werkgever moest wel meebetalen aan de premie. Die polis werd C-polis genoemd en stond op naam van de werknemer en niet op de naam van de werkgever. Welke voordelen had deze C-polis? Het eerste grote voordeel was dat werkgevers aan zijn hoger kader een pensioenregeling kon aanbieden. In de jaren '60, '70 en '80 hadden

sommige BPF'en het beleid om het hogere kader niet toe te laten tot hun pensioenregelingen. BPF Bouw had het UTA-personeel uitgesloten. UTA staat voor Uitvoerend, Technisch en Administratief personeel. Veel BPF'en hadden ook een beperkte regeling, bijvoorbeeld met lage opbouwpercentages of met lage vaste bedragen. De werkgever, die geen eigen OPF had en geen regeling bij een verzekeraar had afgesloten, kon met een C-polis zijn hoger kader toch een pensioenregeling aanbieden.

Het tweede grote voordeel was dat de werknemer deze C-polis meenam als hij van zijn oude werkgever naar een nieuwe werkgever vertrok en vervolgens kon hij zijn pensioenopbouw aldaar op dezelfde polis voortzetten. Daardoor werd een pensioenbreuk vermeden.

Ook fiscale redenen maakte een C-polis voorheen aantrekkelijk. De hou-

der van een C-polis kon de betaalde premies als fiscale last in mindering brengen op zijn belastbaar inkomen. Tot 1989 waren de tarieven in de Inkomsten Belasting veel hoger dan nu. Het toptarief was 72%, dat betaalde bijna niemand. Bij driemaal het minimumloon was het IB-tarief tenminste 65%. Indien iemand toen besloot zijn C-polis af te kopen, dan was veelal een bijzonder tarief van toepassing. Afhankelijk van voorwaarden was dit tarief voor afkoop veelal 40%- 45%. Indien iemand naar het buitenland verhuisde, bijvoorbeeld naar Duitsland en een bepaalde periode had gewacht, dan kon de afkoop, onder voorwaarden worden vrijgesteld van belasting. De overheid heeft deze mogelijkheden tot afkoop na 1982 steeds verder beperkt, overigens terecht. De C-polis was bedoeld als pensioen en niet als instrument voor fiscale handelingen. Dankzij inspanningen van diversen, waaronder die van de heer E. Nypels,

onder andere voormalig voorzitter van de NBP, kwam in juni 1994 een wet voor het wettelijk recht van waarde-overdracht tot stand. Tevens hadden de organisaties van werkgevers en vakbonden in de jaren '80 en '90 in onderling overleg gezorgd dat in steeds meer bedrijfstakken een pensioenregeling verplicht werd. Ook werden deze pensioenregelingen verbeterd en steeds vaker kon het hogere kader eraan deelnemen. Het bestaansrecht voor de C-polis verdween. Met de invoering van de PW konden na 2006 geen nieuwe C-polissen meer worden afgesloten. Bovendien hadden veel werknemers met een C-polis daarvoor en in 2007 deze polis al ingebracht in de bestaande pensioenregeling van hun werkgever. Daarom bestaat de markt voor C-polissen nu bijna niet meer. C-polissen die nu nog bestaan, worden komende jaren in een pensioenuitkering omgezet. Toen eind jaren '90 en begin van deze

eeuw bleek dat de uitvoeringskosten voor de C-polis zeer hoog waren, soms 15% van de premie, verdween de belangstelling van werkgevers en werknemers voor dit product. De uitvoeringskosten bij pensioenfondsen in Nederland zijn gemiddeld ongeveer 3% van de premie. Veel bezitters van C-polissen merkten in die jaren dat verzekeraars lage rendementen voor hun C-polis hadden gemaakt, terwijl ze wel hoge kosten in rekening hadden gebracht. De C-polis werd daarom vaak vergeleken met een woekerpolis en kreeg de bijnaam 'Woekerpensioen'. Thans prijzen verzekeraars voor uw pensioen een individuele beleggingsrekening bij een PPI, Premie-PensioenInstelling aan, een product dat veel op de C-polis lijkt. Ook hier geldt: "Ook in nieuwe zakken blijft bedorven wijn bedorven."

Contact NBP: info@pensioenbelangen.nl of www.pensioenbelangen.nl